

Opus utile de cautelis Medico & editū a clarissimo philosopho ac medico Magistro gabriele zobo ueroneſe theorice medicine ordinariam ſtudiū patuini publice legente ſub āno domini. M. cccc. lxxxv.

Prologus.

A Effectum Medici regimē i actu eius operatio ſicut & uiuendi hominis modus completur p rōnem arte pfectā.

Humanū. n. genus arte & rōnibus uiuit primo methaphiſice. Perficitur aut ratio p artem medicinalem cū obſeruatione diligenti canonum tam ptis theoriceq̄ practice medicine. Hęc uero obſeruatō diligēs potiffime adimpletur triplici inſtrumento. Primo iuocatione diuini auxiliū qđ ſceptum nobis inſinuat pnceps prima pmi dū ait Inprimis deo gratias agas &c. Et haliabas primo regalis diſpoſitiōis dum inquit hominē medicum ad deum eſſe ſuſpicientem. Et iohannes Meſue de appropriatis: Deum o medice in cunctis prepone &c. Secūdo uero adimpletur conatu uoluntatis: ſtudio: & diligētia ut neq; die; neq; nocte ſtudioſum intermittatur: Sed lectio ne aſſidua: & meditatiōe indefinēti: quum meditatio clauis exiſtit ſapientie. Inde haliabas loco allegato: Oportet medicum magis lectio ne occupari: ſtudioq; conſiderationis liberorum medicine: nec negligat: aut ſaltidiat eos quortidie legere. Et damaſcenus in afforſimis habundanter libros peritorum uiroge legere & eorum ſecreta diſcutere iu

uat hoiem ſapientē. Tertio adimpletur obſeruatione Canonū medicinalium diligenti euitatione falſe doctrine: nec non deceptionis: & inſamie nōnunq; ut q̄ cōingentiū in actu opatio medici. Non. n. oportet cuiſq; ſcripture credere: ut galienus ait primo de ſimplici medicina: Et qui non timet inſamiam in uerecundus cenſetur. Similis enim uidetur obſeruatō canonū medicine obſeruationi legis euāgelice que conſimiliter perficitur. Primo inploratione diuini auxiliū: dicente legis latore q̄ eſt Saluator noſter mathei. x. capitu. petite: & dabit̄ uobis & querite: & inuenietis: Pullate & aperietur. Secundo conatu liberi arbitriū: propterea dicitur ibidem in trate p portam arctam; quoniā lata eſt porta: & uia ſpacioſa: que ducit ad pditionem. Tertio euitatiōe falſe doctrine & deceptionum quū ibidem dicatur attendite. i. diligenter caute a falſis prophetis. i. doctōribus herecticis: Veniunt. n. ad uos in uestimentis ouiuū: Interius autē ſunt lupi rapaces: ab operibus. n. eorum cognoscetis eos. Aliquādo enim ca uēde ſunt inſidie malignantium & emulantiū: propter qđ dictum ſuit mathei. x. caute autē ab hoibus. Propter qđ in actionibus humanis cū prudentia aliquando declinanda eſt malitia perſecutorū: iō dictū eſt ibi dē: Eſtote prudentes: ſicut ſerpētes. Exemplo beati pauli tarſenſis q̄ cognoscens malitiā iudeoge in hyeruſalem: quom ipſe eſſet ciuis romanus ex priuilegio appellauit ad ceſarem. Aliquādo etiam occurr

te necessitate: siue amaritudinē felicitate
quod precipitur ibidem procedendum
est in humanis. & dicitur. Estote sim-
plices sicut columbe. Vnde licet
astutia vulpina: & mores lupini de
quibus meminit haly rodoā secun-
do tegnicōmento. xiiij. sint in medi-
co ilandabiles: & similiter ruditas
bouina de qua galienus primo uir-
tutū naturalū libro capitulo .viii.
sed medio mō incedendū sit. Atta-
men difficile est huius tēporibus iu-
dicijs tute incedere cum hac me-
diocritate pp insidias malignarū
emulorū. Oportet autē medicum
in arte sua eo magis obseruare que
dicta sunt in actu operatio medici-
nalis: quo difficile est hōiem existentē
non peccare: ut ait galienus secūdo
nocimur. alia quēdam ut ignorātem &
alia uero ut male iudicātem: & alia
ut negligenter scribentem supple:
aut docentē: aut quomodo licet ali-
ter opantē: ut inuadentē: & ad
delectabilia humana descendētem.

Et damascenus in afforsimis. neq;
natura natura erroris periculum i
currere potest: presertim in subtili-
bus: pp quod melior medicus iudi-
catur ab hali. n. secūdo regni qui exi-
stimatiōi artificiali magis appropin-
quat. Vt igitur in difficultate non
peccandi: siue non errandi in medi-
cando minus delinquant medici: ut
ad extirpationē artificialem non im-
pediri: neq; distrahi ppinquis ac-
cedant: ut recte cōsequi possint sine
intentū tractatum de cautelis medi-
corū aggrediamur: cohopante illo q
omniū uiuentiū est tutela. Cautel-
as autē per capita tangemus q. om.

ntū eae in singulari impossibils. Et
cognitio: q. in infinitū procedit: sicut
in infinitū contingit intellectū hu-
manū: ut reflectitur ad sensum ex-
rare p̄cipue in actionibus humanis:
nō minus forte q̄ peccata seu mon-
stra i natura eueniant pp uarias ma-
terie dispositiones. Est autē cautela
cū diligentē attentione euitatio de-
ceptionis. i. fraudis: & delusionis: &
infamie. i. ignominie: & dedecoris oc-
curentiū medico in actu eius operatio-
nis circa corpus humanū dirigente
intellectu practico ad honorē: & uti-
litatē medici tuenda: uel consequen-
da finaliter ordinata. In qua notifi-
candiō exprimitur omnes causē cau-
tele uidelicet materialis: formalis: ef-
ficiēs: & finalis. Describitur atē cau-
tela p̄ actū: & non p̄r habitū cum
dicitur iuitatio cū diligentē atēquise
ut deuoterur medicū ad picula assi-
dua ac sef quotidie capiti suo emer-
gentia i actu operatio uisada debe-
re esse aīo semp prompto: atq; inten-
to nō minus q̄ athlere. Nam sicut
illi ad certandū uocati: p̄ictis alte-
brachijs cōsistū: caputq; & os suū
māibus oppositis quasi uallo firmi-
nū: ita medicus omni cautela q̄ ge-
nere aduersus uim petulantiaq; ma-
lignantū debet esse aīo: & ope semp
prentus. Quēstiois autē queren-
tis utrū consideratio de cautelis at-
tineat p̄r practice medicine: aut the-
orice. Solutio est facilis: q. annexi-
tar: & attinet parti que docet modū
& qualitatē opandi & alterius que
stiois etiā solutio patet: cū queri solet
ut q. ad oēm medici actionē cōserat
uīus cautela: q. adeo q. licet utilis sit

actū cōseruatiō p̄seruatiō: & re-
lūptiō est tamē magis ī usu in actu
curatiō medici. Sicut ut ad ea q̄
ī libris medicorū tradita sūt cogno-
scendum: & p̄ ea opandū sc̄ipue ut ī
egritudine non īpediatur debita ac-
tio uirtutis cōtra morbū oportet
medicū nō solū seip̄ ū prebere q̄ op-
portet facientē sed et egrotantē & p̄-
sentes: & que extrinsecus sūt ut ypo-
cras prima p̄icula afforismoze. Ita
medicū p̄ficiscētē ad artē medica-
nalē cōsequutū ex ea gloriā: & ho-
norē: & utilitatē: ut se ip̄a: & nō no-
miē solū medicus habeat: utq; eui-
det eū diligenti attentidē deceptiōes
& isamā sex modis ī genere oppor-
tet esse dispositū iuxta quos modos
erūt sex capita. Primo quātū ad
modū se habēdi sc̄cūdū dispōnes tā
aīcīq; corporis: a genē ratiōe contra-
ctas & secūdū ea q̄ sibi debent dū
addiscētis ē. Secūdo quātū ad modū
se habēdi erga deū. Tertio quantū
ad modū se habēdi in seip̄o: quo ad
elī spōnes animi & corporis ex tēpore
acq̄sitas. Quarto quātū ad modū
se habēdi circa egrotantē. Quinto
quantū ad modū se habēdi quo ad
p̄sentes: & astantes mulieres: discipu-
los: plebē: & aromatarīū. Sexto quātū
ad modū se habēdi respectu eorū
q̄ extrinsecus sūt. In hoc uero opu-
sculo illustriam medicorū sentētias
sub compēdiō sequemur eos: et nō
ingrate noīando. Est. n. benignū
atq; īgenū pudoris plenū fateri per
quos p̄ceceris ut ait Plinius imitan-
tes ī hoc q̄cunq; ab alijs scripta sūt
& ab hypocrate maxime oīum bo-
norum nobis dūce,

Sit at̄ p̄ses opusculū dignis eo oībul
cōe. idignis uero nequaquā. uoco at̄ in
dignos auctore galī. li. p̄noīti. q̄cūq;
prauī sūt aīa: & nō grā discēdi aliqd
legūt: sed ut aliqū possint calūniā.

Capitulum primum.

De modo se habēdi medici secun-
dū dispōnes tā aīe q̄ corporis a gene-
ratiōe cōtractas: & secūdum ea que
sibi debentur ut discens est,

Xpedit ei q̄ sapiens oīo: &
cōsumatus futurus ē medi-
cus ut nasa p̄iceps sit eage
regē de q̄bus ait ypo. li. de

lege. Ingēio ualet doct̄ria bōis mori-
bus puerili ē īstritiōe laborādi stu-
dio & tpe simili. n. mō medēdi facul-
tatis cognitiōe prouēire cernit̄ īquē
admodū nasci & p̄creari uident̄ eat
que terre mādantur. Ingenium. n.
nostrū ē ueluti ager docentium do-
ct̄rine ueluti femina: puerilis educa-
tio: ut tēpestiua semētis. i. ut ī terrā
cultā cadat secūdū tps. Locus ī quo
p̄cipit̄ ē sicut ager cōtinēs: q̄ satis nu-
tr̄imēto cōtinet̄ ueluti ueluti ueluti ueluti
tr̄imēto ex cōueniēti aere factū. La-
borādi studiū ē ipsa cultura: Sed tē-
pus oīa hec corroboret: efficietq;
ut p̄fecte nutriatur atq; maturēt. In
primis at̄ īgēio opus ē quo reptignā
te uana sūt cetera: Nā qd̄ natura ne-
cōe se. au. Multi at̄ hoīum dixit gal-
lie. p̄rio uirtutū natura. Et si ī pluri-
bus fortunati sūt: ita tamē īspicētes &
tardi sūt ut nō ītelligāt cōsequentiā. ser-
mōis sed mallē tales ad fabriles artes
p̄cessisse. Sed si qd̄ ad qd̄ finiēt de-
us nouit̄: hoī sibi appellat galie. de
genē lapidis molēdini: pp̄ qd̄ laudā
da ē plaot. īniapugros. f. q̄ libtare uo

lūtaris hydeg: ac nature inclinatioe
nō adhuc renuntē ex eorūde hyde-
nā uirtute possēdere in se abilitatē
ad unā artē uel ad aliā in qua si ceter
e: antor p̄cōcti euadūt. Et si reu-
cētur & alias exerceat nunq̄ pp̄ na-
tūc ad illā artē ineptiā p̄fectionem
cōsequūtur. Probet igit̄ seip̄m hō
anteq̄ medicine scie forēs ingrediat̄
ne reluctāte eius ingenio & natura:
i uanū labore. Nā cum oīa in libris
tradi nō possint artī: & sefe ingeniū
submīstrare opus ē. Naturale enī
igeniū medici adiuuat artē & natu-
rā regentē cōtrariū uero contrariū:
ut docet Damascenus in afforismis
Ideo recte ait Galienus octauo tera-
p̄tice: natura prudētē medicum eē
oportet. Et iacobus Alchindis Me-
dicus ingeniosus eē debet ut suo na-
turali igenio inuēiat ea: tēq̄ supple-
at que nō potuerūt sapiētēs lingua p̄-
ferri: neq̄ in hac scīa scribi poterūt
Ingenio uero nō repugnāte ad opti-
mam uīā procedet q̄ ad medicinam
accedit. Institutis & documētis ars
medicinalis p̄cipies: que eo diligētī
us uendicabitur & addisces: si etiā a
pueritia erudiat̄ eo mō quo ingenio-
sos educari & instrui oportet. Et
q̄a secūdu ineptitudinē discipulorum
āni multiplicant̄: ut ait galienus i li-
bro pronosticationū. nō multo tēpo-
ri multū studiū adiciendū ē: ut tā cō-
firmata corroborataq̄ artis p̄ceptio
iocūdos fructus sine difficultate pa-
tere possit: quod etiā pulcherrime
docere uidet̄ Galienus secundo uir-
tutū naturalīū: cū ait: Oportet debē-
tē cognoscere: aut addiscere quid
aliis melius moxq̄ & natura & pria

doctrina multū ab aliis differre. Cū
enim fuerit pauor: possidere debet
hēreticā. uenerē insaniē ueritatis
ac si pro ueritate insaniret & neq̄ die
neq̄ nocte deficere & attēte addisce-
re quecūq̄ a gloriōsissimis dca sunt
ueteribus. Cū uero in statu uenerit:
iudicare eū & examinare tpe q̄ mul-
to: & intueni q̄ta quidē cōcordant
his que māifeste apparēt: quanta ue-
ro distāt: & ita hec quidē eligeret: illa
uero apertere sciat: q̄ uult alios pre-
cellere. Incūbet igit̄ pro uiribus
futurus medicus a primis annis eru-
dirionē solū in his artibus quas de
triuio dicūt dyalectica: uidelicet sine
qua ut ait Galienus nō scit ueritas:
neq̄ salua: quis ab errore rhetorica
pariter & grāmatica: & eis quas de
quatriuio arithmetica uidelicet mu-
sica: geometria & astrologia: q̄bus il-
le de triuio adminiculatur in eis sal-
tem tantū proficiēdo: q̄tū medicinalis
scīa poscit. Philosophia tamē natu-
rali ut principali nō neglecta: primo
& ab adoleſcētia medicine scie insu-
dandū est: auctore Halyabate. Cū
studia enim nūc sit faciliōr q̄ i sene-
ctute que domus obliuionis exsistit.

Ad harū autē sciarū eruditionē
hēndā adire expedit celebrata gym-
nasia: in q̄bus nō uulgaris auctori-
tis uiri clarissimi & probatissimi do-
centes resident: quos futurus medi-
cus pudore quodam & reuerētia: ut
decet obseruet: eorū dictis fidē ad-
hibeat: ut discat: eosdē magnificet:
& cōmendetur ab eis diligat: eorū
peritiā & auctoritatem p̄dicet: auto-
re yprocrate in iureiurando p̄fno ho-
nore dignoscitur: q̄ metita nō ali

ter q̄ p̄ris h̄cat: Eisdē retribuatur: & di-
uitias cōicet. Atq̄ enim habebas: Si
cut generatiōis cā ē pater: sic & mag-
ister excellētie & expreccionis: mo-
tusq; discipuli ad sciam extat causa
ab adolecētia itaq; p̄stat studio die
noctūq; incubere: & que intelligun-
tur mēorie custodiēda cōmendare:
non intellecta uero sibi manifestari
quēpiā non pudeat: neq; quis negli-
gat. Postq̄ autē adultus in medi-
cina fuerit: familiarē se doctōri suo
uel alteri facere expedit: cūq; comi-
tare ut uideat: que & ipse exerceat:
& secūdm eū doctōrari: & ocula-
ta sīde uidere: qui & ipse doctōrīnā
prius acquisierit. Certior enim aute
arbiter ē oculus: ut ait Flaccus. Mem-
mor continuo uerborū Galici octa-
uo terapentice: Medicus non potest
esse perfectus nisi exercitatus. Dixit
haliabas: Expedit hāc querenti artē
plurimū hospitalia: & domos ac lo-
ca infirmorum frequēte propter
multas eorum medelas cum magi-
stris & peritis medicis ad ingrendas
eorū qualitates & accidentia que in
eis fuerant. Inquit Nicolus. Nullus
q̄tumcūq; studiosus fuerit in actū
curationes exire p̄sumat: nisi pri-
us tempore q̄ multo curare uiderit
propter quod dictū est nulli nisi ex-
ercitato: & in curatione egorū enu-
trito credēdum ē medico. Quod
si Auicēna dicat prima primi: q̄ me-
dicus sciens potest exire in opus: &
si nunq̄ operatus fuerit: non tamen
est ei possibile scire q̄ plura que nō
possunt in doctōrīna tradī: que tamē
medico necessaria sunt nisi exerce-
tur in curis infirmorū. Vnde Auer-

rois dicit: Ad perfectionem medica-
ne requiritur duplex actus. Vnus
acquisitus per doctōrīnam & studiū:
& alius est actus circa particularia:
qui non est docibilis: sed sua sibilis:
uel assuefibilis. Et Alpharabius in li-
bro de diuisione sciarum. Medicus
nō sit medicator perfectus: nisi per
duas uirtutes: quarum una ē uirtus
super uniuersalia & canones que ac-
quiritur ex libris medicine. Et alia
uirtus est: que aduenit ei per longi-
tudinē frequētie actionum medi-
cine in egris & studiū in eis per lōgi-
tudinē experimenti & uisūis corpo-
rum indiuiduorū. & per hāc mensu-
ram pōt medicus mensurare medi-
cinam & curationē secūdm unum-
quodq; corpus in unaquaq; disposi-
tione. Et ysaac in libro febrīū di-
xit: Licet medicus in hac arte sit per-
fectus: id est q̄tū ad scibilia p doctō-
nam: necesse tamē est ut sit lōgo tē-
pore cum infirmis usitatus. Et da-
mascenus i afforismis: Nulli studio-
so credendum est medico: nisi etate
approbato: ut. s. decur su etatis sit ex-
ercitatus in p̄ticularibus. Impossibi-
le. n. est: ut ait galienus: q̄ idē nume-
ro unus homo cōprehendat & pos-
sit scī in p̄ticulari oīa: que sūt i hac
arte necessaria. s. per doctōrīnā. Re-
cte ergo inonuit Auicēna in prolo-
go cū dixit minus q̄ medico neces-
sariū sit cōphēdit liber suus me-
dicine. Et quod subiūxit: s. quod su-
per additum ē incōprehensibile est:
intellexit per doctōrīnā. Quātū
uero ad ea que corpori atinent plu-
rimū confert ad medici cōplemen-
tū & perfectionē: ut bōe cōplexio-

nis sit temperamento quoad fieri potest accedens habitudine & statura mediocri: quia nec giganteus: ut ait conciliator: neq; homunculus: non ualde pulcher: aut formosus: ne egrotantes mulieres proeentur: id est nimium illum impudenter petant: neq; tamen sit turpis: neue deformis: ut ab omnibus aspernari. Sed medium ueluti uirtus inter extrema obtineat. Neq; sit eius hinc latus: neq; sudor frigidus: neq; caprosus aut poliposus, & uniuersaliter non sit corpore uinctuosus: ne ex eo ueluti ab hyrcō hora coitus fetor percipias horribilis.

Capitulum secundum.

De modo se habendi medici erga deum.

Ixit habebas: Oportet medicum esse ad deum suspicentem. Erit ergo medicus dei diligentissimus & fidelissimus cultor. Memor continuo preceptorum Ioannis Mesue dicitis: Deum o medice in cunctis prepone; & preponet te. Honora eum & honorabit te. Time eum: & securus cuncta experietis. Sana enim solus languores deus: & de terre solto produxit in largitate suam medicinam. A deo enim est omnis medela: dixit Iesus Sirach in ecclesiastico. Etenim altissimus creauit de terra medicinam: quod si secris sacer fies medicus & diuinus: ut res et diuine tibi reuelent. Nam sacre res hominibus solu ostendunt: praui aut nequam: ut ypoera. in li. de lege. Dixit ni-

colus: Erit sermo medici ad egrotantis curam nouissime uocati in nomine dei: gratias agendo: q; ad suam curam: & non alterius egrotans incidenda: quo & gratias petens: ut suo numine infirmum ad pristina sanitatem restituere queat. Non ascribat medicus sanitatem inductam doctrine aut prudentie sue: Sed salutis omnis auctori deo attribuendum. Imploret medicus diuinum auxilium in componendis: uel exhibendis consiliis: sine cuius nutu: & uoluntate nihil rectum: nihil salutare datur: q; si fecerit: quia bonus erit: deo similis fiat: & ita de eo maior erit dei sollicitudo: propter quod & sibi potiora beneficia impartietur. Antidoti ex inuentione propria uires & uirtutes commendans medicus in fine omnium addat hoc uerbum: si deus uoluerit. Dixit conciliator in additionibus Mesue capitulo de operationibus epatis: non redarguatur a stolidis medicis hoc uerbum. Si deus uoluerit sepe repetendo. omnia enim sicut fumus deficiente igne deficiunt: & ueluti pruina recedentibus nubibus euanescent: si modica sua quiesceret influenza.

Capitulum Tertium.

De modo se habendi medici secundum dispositiones tam anime quam corporis ex tempore acquisite.

Nec sapiens conuenit medicum nonnullis praesidiis se tueri oportere: ut fallacias & eminentes sibi deceptiones euitet: nisi gloriam & hono-

re per artem consequerit: & im-
pms quantum ad ea que sunt anime
diuino cultu continue obsequator: sic
medici magnifica intentio pro uiri-
bus adipisci: uel adeptam famam su-
am celebrem atq; insignem conser-
uare. Cui rei omne studium: curam
& diligentiam apponat. Magis. n.
confidunt egrotantes in medico: cu-
ius fama sit illustis. confidentia au-
tem quam habet infirmus de medi-
co plus ualeat ad sanitatem: q̄ medi-
cus cum omnibus suis instrumētis:
ut ē apud Auicennā sexto naturaliu.
Etia pro inuerecūdo heretico q̄ ne-
gligit bonam famam. Complectau-
tem adeptio bone fame: uel eius cō-
seruatio: si medicus laudaris & bōis
moribus predictis cōmendatam ui-
tam ducat. Nam & si ut plurimū
peritus medicus: ut ait conciliator:
sit naturaliter agrestiu morum: ut
aiunt seralium. Tū forte: uel qa
uili & sterili stipite natus: intūescēs
domū & contumeliosus factus: pre-
cipue cum fuerit aliquantulum in-
crasatus. Tū etiam quia scientia medi-
cine: & simpliciter curatiua maxie
scorpioni & marte attributa ē: quo-
rum proprietates in malum redūt.
Vnde compertum est eos qui stel-
lariter prauorū morum existūt uir-
tute scorpionis & martis eis. domi-
nantiu perfectos haberi medicos: p-
pter quod dicitur: q̄ naturaliter me-
dicus probus malorū debet eē mo-
rum. Tū etiam qa scientia medicine
nō de uirtutibus & moribus deter-
minat acquisitis: sicut aliarū sciētia
rū plurime: sed naturalibus tantum
moribus: ut apparet secundo tēgnis

attamen consuetudine & arte con-
tinetur medicus laudabilis mores acqui-
rere: qui & magis in precio erit huius
dotatus: precipue quādo cōtra eius
natiuitatis signatores tali freno ra-
tionis operabitur. Non igitur uitiis
medicus coinquinatus inhercat. nō
sit ambitiosus: id est qui imoderate
honores & laudes cupiat. nō auarus
quali non eris auidus: ut quasi qui
propter nimā cupiditatē non uideat
at quid agat. Non blasphemator: si-
ue detractor. non bilinguis: siue tri-
linguis: ut qui modo unum mō ali-
ud proferat: neq; fallax: hoc uitium
ad mentem referendo: non sursum
dus: ut qui serarum rytu seratur: nō
crapulosus: neue gulosus: non cōtu-
meliosus: ut qui uerbis superbis &
iniuriosis tumet & audeat. non cō-
tumax ut in superiores superbiat: non
dissidiosus siue discrepans & discor-
dans. Non egressus siue elatus: ut de
loco ad locum aliis se ad excelsiora
loca preponat & digniora. Non fu-
tilis & rimarū plenus: ut qui tacen-
da retinere non possit. Non loquax
aut uerbosus: ut qui stulte & uane
copiose garrat. Non litigiosus: ut q̄
frequēter litibus: controuersis uer-
satus gaudeat. Non mendax: ut ne-
gator ueritatis: ne alterius mentem
fallat. Non sit inuidus: ne alterum
odio habeat: aut alteri aliquo mo-
do inuideat. Nemini uero quicquā
per iniuriam faciat. Non uindictę
id est ultor siue uindicator sibi illa-
te iniurie. Non aliquid operan-
di cupidus. Non ebriosus: id est
supra mensurā bibens. Cerebro enī
uinum nocet ait haliabas id supfl-

tatis replens;ideoq; mētem corrumpit & inde eberudo & tarditas elicitur. Sicut. n. uiribus corporis nihil uitio accommodatius si moderate sumatur: Ita pūtiolus nihil si modus absit .non deniq; luxui;aut delitius;neq; ludis uite sue tēpus conterat: Sed esse uite optime plurimum medico p̄stat. Lingua expeditum: astutus;lagacem;acutum: puidum; i actibus tardum ritum alienoq; & barbaroq; abiectorē festinum cultū fortem;gratum;humilem;honestū; impigrum;maūuetum; pudicū;uigilantem;abstinentem; illatq; sibi passio nū occultatorem;lagacem;remotū ab iniustitia: ad loquendū .tardum.

Cum autē datur sibi loquendi tēps opportunū sit medicus affabilis or nate & palere loquens. utaturq; alī quando parabolis. i. p̄uerbiis similitudinibus;ymaginationibus foris uel rerum figuris. Dixit mundanus nō erubescat medici a multis parabolant dici cū ceteris non medicis q̄q; s̄tissimis subtilia & ardua medicare nisi i pabolis dari; itelligi nō possint. Prestat p̄terea medicū taciturnū esse quecūq; ei intercurādū uiderit; uel au dierit; uel extra curā i uita hominū cognouerit; que rectenda esse itelligat; nemini aperiat; sed itemeratā taciturnitatē seruet ut p̄cipit ypocrites in iurciurando.

Vnde hajaabas; Non reuelet medicus secretū aliq̄d patientis de alicuius cura; aut morbo; nec superadducat proximos aliquos; aut longinquos. pluribus. n. infirmātiū accidant passiones quas & patribus; & a sua celant parantela; eiq; medicis

ppalāt; ut matricis dolores; & emorroidas. q̄a oportet medicū tacite seruire; q̄ sibi ab hoibus reuelantur & oīo medicus uitam; artemq; puat; atq; integram seruet. Ex parte aut eorum que intellectus speculatiū sunt expedit medico ueracem esse.

Nā melior est sermo uerus omnibus rebus ut ait galienus primo de cōplexiōibus & aristote. primo ethi corum ;Sanctius ē p̄honorare ueritatem plarone ; & ueritatis amobus amicis existētibus. Et primo de simplici medicina dixit galienus Qui superfluant a ueritate nō ē qui ab ea recedunt moriantur condicione. Nō aliter & medicus rōnalem siue logycum se p̄beat ut duce hypocrate cum aliis canonicis medicis particularia consideret; ut sub unīct̄salibus comprehēsa sunt.

Non sic autem methoycus unīuersalia solum considerans despectis particularibus quod iartificiale est. neq; etiā sit empiricus ne despectis unīct̄salibus; p̄ticularibus solum inhercat. Expedit p̄terea ut apprehendens sit itelligens & peritus. Nam cum sanatio nō fiat nisi per res multas; ut ait galienus in libro de elementis necessarius est medicus qui extrahat ex eis id; quod conuenit in unaquaq; egritudine; Ita ut per cum fiat sanatio; talis autem erit peritus medicus apprehendens; & itelligens quod etiam ar̄chistratus medicus recte sensit; dicens; oportet medicum eē bone itelligentē; & sane mentis acunine non solum in sciendis morbis qui sunt uerum etiam in sciendis locis q̄

bus fundant se exerceat. Imperitia
sive ignorantia malus est thesaurus
malusq; erarium possidentibus & so-
nium & uisio fiducie:& gaudi exps
timiditatis & audacie nutritrix erit ait
ypocras in libro de lege. Sunt enī ta-
les impiti medici: quorū ut hēt Plī.
Inscitia nulla lege punit: nullū exē-
plum uindictē: Hi sunt qui discunt
periculis hoīum: Hi sunt qui experi-
menta p̄ mortes agūt: Hi sunt: qbus
hoīem occidisse summa ipunitas ē.
Hi sunt deniq; q mortuorū intēpe-
rantiam acculant: ut suos errores te-
gant. Ita tamen cū sua peritia se ha-
beat medicus: ut nō solū antiquorū
scriptis oīo insistat: sed etiam inge-
nio eius est satagere ad nouarū re-
inuentione nō minus in traditione
doctrinē q̄ in auxiliorū salubritū ap-
proximatiōe. Miseri. n. ingenii est
ait Nicolus qui in remis solū Initit
Vnde in oī medicina oportet noui
aliquid inuenire: ut ait Galienus: & ut
probus hēatur: his cōditōibus insi-
gnitus sine quibus galie. xii. terapē-
tice: Solers. s. breui tēpore cōcipiens
quid operādū sit erit sollicitus i stu-
dendo: uisitādo & i applicādo reme-
dia saluberrima nō dīs inducias.
Nō aliter erit & memorans canonū
medicē primo uniuersalium: circa
que intelligēda sunt: & protractēda
insistet. Ignoratis enim principis:
necessarium est artē ignorare: ut ari-
stoteles priō ejencoge: Nō aliter & p̄
ticulariū: quū omnis doctrina uni-
uersalis inutilis sit: nisi ad particula-
ria reducat. Scire enim uniuersa-
lia & cōmunia sufficiens est: nisi par-
ticularia cognoscātur: ut inquit ha-

ly tertio Tegni: Quum omnes res
cōmunes in scientis sufficiētes sint:
nisi ad particularia extendantur.

Hos canones uniuersales & particu-
lares intellexit princeps prima p̄mit
quum dixit: Non est autem bonum
ut huius libri plurimū non sit apud
unūquēq; huius doctrine nomine
uocari: & per eam lucrari desiderat.

Id uero omne sensit Halyābas Ga-
lienū fidehor interpretis: cum ait pri-
mo regalis dispositionis. Cogat seip-
sum medicus ad eorum que legit cu-
stodiam: & memoriam in eundo &
redeundo: quo omnia conseruet ne-
cessaria: & de scientia & op̄atiōe re-
uoluat & exerceat in eis suam men-
tem: ut non omni tempore librorū
consideratione egeat. Et si de li-
bris aliquod acciderit incōmodum
reuertetur ad ea que seruauit in me-
moria: cum necessitas fuerit. Di-
xit Conciliator: erit medicus neq;
die neque nocte studio deficiēs: sed
lector assiduus & mediator indefi-
nens. Nam meditatio clauis exi-
stet sapientie. Habundanter enim
libros peritorum uirorum legat: &
eorum secreta discutere iuuat: om-
nem sapientem: dixit Damascenus
in Afforismis. Erit autem preci-
puum medici studium in medici-
na probatos: & illustres auctores
magis obseruans. Non enim cui-
cunque scripturę credendum est:
ut inquit Galienus primo de sim-
plici medicina. Res enim non re-
cte procedunt: quum homines di-
stant inquirere ueritatem ser-
monis: & utuntur festinatione con-
fidentes in aliis: & aliorum creden-

tes sermonebus. Vnde & primo alie-
mentorum dixit: Inustum est uni-
pre aliis sine demonstratione crede-
re; precipue tamen in remedijs inue-
tis in quinquennijs festinantium.

Non enim quodcumq; tale assumen-
dum est a medico: sed diligenter est
examinandum anteq̃ ipsum egrotā-
ti administret. Operari tamen secun-
dum libros antiquorum absq; per-
fecta ratione molestum est: ut ait
Damascenus: Solerti ingenio i quo
non minus reseruantur: qui liberali-
ter absque ulla immutatione indis-
ferenter ad languentem quempiam
quecumq; sunt scripta ab antiquis:
applicat arbitantes se sapiēter le-
gisse: cum tamen in magnum inci-
derint errorem. Et propter hoc
docuit recte Galienus quarto de ac-
cidenti & morbo dicens: Dicta an-
tiquorū debent amabilius a suc-
cessoribus suscipi: & quod ab eis
dicitur: benignius adimpleri.

Verba tamen eorum adimplenda
sunt ueraciter. Nam male quidem
intellecta inducant audientes se-
pe in multos errores. Vnde & quin-
ta particula afforismorum inquit in
commento illius Afforismi: Qui-
buscunque caluis. Quandocumque
in libris sapientum inuenitur ali-
quod falsum: non debet extimari:
q̃ illud dictum sit sapientis: sed po-
tius debet imputari scriptori uel al-
teri: ut translatori. Non aliter plu-
rimum illi prestabit: si iam factus
sciens longo tempore ex assiduo li-
brorum studio efficiatur etiam lon-
gi usus ex acquisitione experimen-
ti dicente Galieno: ut de regimine

sanitatis: Experimentis ut iude: ha-
benda est omnium rerum: que re-
cte excogitata sunt. Et Auicenna
secundo Canonum: Experimen-
tum est illud in quo confiditur.

Confirmat enim rationem prius
habitam in mente medici. Et Ga-
lienus de ingenio sanitatis: Experi-
mentum: quod ratione ligaveram
me confortabit: idans mihi audaci-
am magnam. Novus igitur me-
dicus diu meditabitur in antiquo-
rum experimenta: & post hoc ad le-
uiora & salubriora eorum declina-
bit: & ad ea maxime: que a magi-
stris suis prolata habuit: & exper-
ta. Dixit enim Damascenus in
Afforismis: Medicamina tibi par-
ca tentanda sunt: & non nisi ea: in
quorum iuramento, sepius exper-
tus confidere possit. Totius enim
notitia incomprehensibilis est.

Erit medicus non querens scire ea
que arti sue impertinentia sunt.

Dixit enim Rabi Moyses uige-
simaprima particula afforismorum
Qui conatur scire res: quas qui-
dem scire non est necesse: deduci-
tur ad modicitatem inspectionis re-
rum: quas scire est necesse. Non
enim tenetur medicus scire quod
ad suam non pertinet scientiam.
Horum namq; questor in rebus
necessariis parum sapit: Sed ex li-
bris authenticis sumere debet do-
gmata uentilata: & ea que sunt in
eis utilia sectari. Quantum au-
tem ad ea que corporis sunt sit me-
dicus corpore mundus: procul ab
omni spurcitia: & ad summum ex-
pedit: ut se munde gerat & honeste

nitidus & uestimentis ornatus: non tamen sic aurificie & uestimentis uaceret scientiam derelinquat. Dixit etiam Aristoteles ad Alexandrum Magnam: multo melius & re galius esse habere animam scientiis habundantem q̄ habitu corporis esse bene indutum. Non sit medicus uelociter incedens: quia id in discretiōnem: uanitate: & infidelitatem quandam preostendere dicit.

Denique quantum ad hoc tueri studeat medicus sanitatem propriam: ne si cum sorte egrotare contigerit irrisorie illi dicatur: Medice cura te ipsum.

Capitulum quartum.

De modo se habendi medici erga patientes; & maxime erga egrotantes.

Vamcumq; domum ingrediarur medicus: duntaxat liberandis egrotis operam dare intendit aliis omnibus post habitis: ut precipit Hypocrates in iuramento: euitans omnem iniuriam & corruptelam. Non erit igitur Medicus iuxta diuisionem Galieni duodecimo Therapentice: Medicus malus & sinister non intendens sanitatem: sed egritudinem aut egrotantis mortem. Hic enim a medicis: ut inquit Nicolaus: omnino fugiendus est: & a terrarum uniuersitate omnino delendus. Hic est ille: qui diuinam scientiam Medicinæ in se testam obligat: & malignat ab arte mea. Hic est de numero eorum: quos maledixit Aulcenna dicens: dicitur ignis de celo: & spiritus procel-

larum: qui faciat eos esse de subur banis Sodomæ & Gomorre. Sunt enim: ut inquit Auerroys: peiores spoliatoribus mortuorum: qui solum uestimenta deportant: quos & Damascenus in suis Afforinis in sequitur: dicens eos esse qui animam suam dantes secularibus diuitiis fundamenta ipsius medicine & artium doctrinam penitus neglexerunt. De quibus & eis similibus eorum mores uersutos considerans dixit Conciliator. Medicus est inuidie pelagus inexhaustum: demeritiōnis organum: in defensione ambitionis perforata cles sedra alienæ ueritatis garrulus: contradictor. ignorantie proprie constantissimus & p̄stantissimus: in confessorum & inexcusabilis infirmorum neglector.

Non ergo ei fides est adhibenda etiam maxime in medicina. Studio se ergo fugiendi sunt tales longe rāquam cōmunis pestis prouinciæ: cōtra quos insurgant leges: armeneque iura: ultore gladiō feriantur. Erat preterea medicus erga egrotantem non malus & adulator medicus. hic enim est qui solum extollit a uulgo & mulieribus & inanis glorie iactantia ditari intendit: ueluti taxillus galieno infestus: propter quod studet hic talis infirmis & egrotis mulieribus: & uulgo blandiendo in omnibus complacere: siue que placere non cōueniunt non. Ideoq; & ipse abhominandus est & fugiendus: de quo sermone habuit Galienus in li. de mirabilibus pronosticationum dicens: Ex his. n. q. existiam magis q̄ esse studeat illustrat quilibet his ex quibus p̄spa-

bitur apud multos: scilicet dicere: quid, & agere ad delectationem: & blandiri & adulari: & salutare quolibet die diuites & potentes in ciuitatibus: & precedere: & premittere: cum domum eant: ut honorabiliter recipiantur: bene locentur.

Quidam autem eorum non solum his, sed etiam uestium & anulorum uarietate: & multitudine affectionum: & ualorum argenteorum preparatione idiotas putare suadent dignos imitatione se esse. Ex his omnibus hunc quidem allicientes: hinc est stupere facientes homines expertos ueritatis iudicii rerum. Et etiam in libro de elementis auctoritate yprocratis, Medicus autem sinister similiter & adulator huius sunt: de quibus dixit yprocrates in libro de lege: Medici quidem nomine sunt multi opere uero ualde pauci. Erit ergo medicus nature egrotantis sibi commissi diligens minister & adiutor. Memor continuo uerborum diuini Mesue in prohemio suo de appropriatis diocesis: Tu qui corporum cutam geris: auxiliari ne differas: nam semel peruncti nulla sunt deinde suffragia. Non ergo prolonges in crastinum: quod hodie facere debes: sed presto consilium redde: & manum tuam adiutricem uelocem in agendis portigas. Cuti ad methadum donauit tibi deus: igitur ne irritum facias donum eius: sed eorum que de eius largitate habundantius suscepisti ne parcus esto. Expedi tamen medico in approximandis remediis non ita promptum esse ut inde efficiatur precipuum prestat eum recte & ma-

tate considerare. Nam si artifex operans in corio & ligno antequam ad actum deuenisset: pluries diligenter studeret: & metiri & mensurare: quanto magis medicus in humano corpore maturiori consilio eget. Nam ut ait Galienus prima particula afforismorum, Si experimenta in corio & ligno non bene successerint: fere non fiet corruptio: id est damnum. Sed si in corpore humano simile succederet experimentum: destruitur subiectum: & fit quasi quidam interitus: & sequitur inde damnum incorrigibile. Erit preterea medicus egrotantis pius & misericors: ita ut potius uulculo compassiouis uisitet quam recipiendi premii gratia. Inquit enim Mesue: Ratio clamat ad iudicium: si misericordiam deseris: propter quod inquit: oportet medicum cum infirmo languescere: & sanitatem eius proxime suscipere. Qui enim respicit super infirmum & egenum in die mala liberabit eum dominus. Erit non aliter quam fidelis: iuxta illud Catonis: Corporis auxilium medico committe si deli. Fidelis enim medicus: dixit Nicolaus: cauet ne per imperitiam aut inaduertentiam: seu per negligentiam deficiat eius opus: quod est inductio in quopiam sanitatis: dolos & fraudes non committit: sed & fugit preceps: & preceps emulorum sui egroti spernit: & fugat.

Minas non curat. Spem acquirende sibi rei alicuius non habet.

Letiferum: nec abortiuum preparat & ministrat nullum. Monitus continuo preceptoque mesue dioc-

tis, caue o medice ne amara aut precium: aut spes agit timor aut minet se u aliqua alia humana gratia te circumueniant: ut decimus dicit a recto.

Sunt, n. celi qui arguunt: elementa q; seuiant: & si nihil hic in posteru cruciatus gehene. Nullam rem domus patientis: nedum subripere pre sumant: immo neq; cogitare: immo omnia sint intacta: ut mudis manibus: & nō sur serit medicus diligens infirmorum uisitor frequenter et de eis requirens per se: uel per idoneum quempiā etiam discipulum.

Si acuta & difficilis fuerit egritudo infirmo semp assistat medicus. dixit enim rasis decimo almasoris: oportet in egritudinibus acutis non solum medicū sepe: sed semper assistere. Morbus enim acutus celeris est mutationis in diuersa. In aliis autem nō sic difficilibus bis in die mane. s. & uespere egros uisere sat ē donec sanctur: neq; aliter frequentandum ad eos: sic, n. nimia familiaritate uti penderetur. Nullum egrotātem medicus uisitat non requisitus: nisi infirmus talis fuerit: uel pauper uel de genere affinis: uel domestici eorum amicos. Dixit halyabas ꝑ cepit yprocrates in suo testamento medicum in eie infirmoꝝ operari dare & per cibos: & medicamina regulare. Erit cōtinuo medicus promittens spem salutaris: immo & patientis animum mellitis suasionibus in leticiam: & gaudium alliciens: & eius spem nutrens. Vnde damascenus in Afforismis: Opportet te infirmis semper salutem promittere: nunquā illos a spe deponere: & si ipse despe-

res. Complexio enim corporis affectu animi semper inheret: & subdit: infirmos in eorum spe animare non desinas. Et cassiodorus: naturalis cura est egris dare letitia: mā fac inualidum gaudere: & sanatus erit. Erit medicus auctore halyaba testudiosus egritis: & eorum curis maximeq; & egenis: & pauperibus. nec ab eis utilitatem querat: aut retributionem & siquid posse est ipsi de suis det ei medicina: pecunias suis assignet illis q; poterit. Dabit operam medicus medele infirmorum eorū per cibos: & medicinas regimini: nec sit eius ad querendā in mede do intentio pecunię: sed a deo retributionem: & meritum. Non suscipiet pre ceteris medicus onus in se antiquę & malarum egritudinū sub spe alicuius lucrī. Nā tales egritudines postea a deo icurate relicte infamāt eum: & detrahunt nomini eius: dicente mesue: nolite o medici malę egritudinum cure onus suscipere: nec nomen subire medici mali. dixit autē signanter onus cure: quia talium egritudinū non debet promittere sanationē: si tamen ab infirmo: uel eius attinentibus aggruaretur: tunc protestatione ꝑmissa potest aggredi curam. Dixit enim rasis decimo quinto continentis: curandi sunt a te o medice morbi faciles & fugiendi qui manifeste: aut occulte sunt fallaces. Medicus ad uisendum egrotum: ductus in eundo utatur bona cautela. Debet enim a conducente se querere de egritudine patientis: & de eius quibuslibet accidētibus de appetitu: & som-

uo: & de uentris beneficio: & simili-
bus. Et si febris qua hora inuadit
eum febris & si cum frigore: uel si
specialiter in aliqua corporis parte
doleat. Hoc autem facere debet: ut
quantum fuerit ei possibile de eius
egritudine certificetur. Cum ergo
ad infirmum medicus uenerit non
sit eius ad infirmum ingressus cura
nisi ut eius molliatur sanationem: ut
é apud habiabatem. Saluter itaque:
deceat: A corporali malo: dicendo
liberet te deus: uel saluus sis: uel
tale consimile ut dici solet. Consi-
tito sibi egrotantem peccata sua non
fuisse confessum antequam ipsum tangat
aut aliud de signis suis uideat: ipsum
interrogare debet si aperuit suorum
peccatorum conscientiam sacerdoti.
Quod si sic: bene est: si uero non
promissionem ab eo recipiat sic se
facturum: multe ei egritudines pro-
pter peccata emergunt. Unde azaro-
nus: Egritudines nonnunquam inuadunt
homines ex malitia regiminis cibis:
& potus & ex peccatis: & preuaria-
tionibus: & ultima causa ex maledi-
ctis demonibus qui dicuntur ababin.

Non audebit autem medicus post
primam uisitationem: immo post si-
gnorum egrotantis inspectionem ul-
lo modo amplius de confessione il-
li sermonem facere. Nam posset
forte hoc ab eo audiens de salute dis-
sidere. suis tamen medicis dicat quod
cum consiteri faciant. Quod si
egritudo timorosa fuerit domui eti-
am sue disponat: quolibet tamen
ut fieri potest terrore remoto. Uta-
tur preterea medicus altera cautela
dum locum ubi residet infirmus in-

gressus est circumspiciat: si forte uide-
rit fructus: herbas: aut fomenta
aliqua parua per que coniecturari
possit super egi infirmitate qua cau-
tela usus é galienus romé dum a glau-
coe ductus fuisset ad uisendum medi-
cum credentem se esse pleureticum
cum tamen pareretur apostema epa-
tis: uide capitulum septimum libri
quinti de interioribus. Sic enim me-
dicus bonus cognitor iudicabitur:
& eger in eo ardentius confidet tanquam
in sui egritudinis cognitore: & sue
salutis actore. Cumque ad infirmum
peruenerit si uia longa extiterit aut
arcta sicut per scalas ascendere non
illuc infirmum tanget: cum illi oc-
currerit precepto rasis quarto con-
tinétis: quia forte medicus propter
hiborem ex itinere est uosé fatigatus
erit: uel permutatus: forte presen-
tia altantium nobilium quos con-
tingit inuenire prope egrotantem. Vel
forte quia infirmus uidens medicum
ad se uenientem nimium letabitur
aut propter medici presentiam uere-
cundabitur. Vel forte propter ex-
pensarum considerationem tristabi-
tur: licet permutationem recipiet
eius pulvis propter quod confunde-
tur eius iudicium: per aliquod igitur
spatium gestat: uel recidat me-
dicus: quousque ipse uires resumat: &
omnino quousque: & ipse qui tanget
& eger tangendus sit ab omni acci-
dente quiete. Interim autem medi-
cus quietens locum domus: uel came-
ram laudare debet si conueniens fuerit
aut reprobare: post hoc autem medi-
cus hilari uultu ad infirmum conuer-
sus faciem eius pernotans etiam in

Humane si opus fuerit. Tum quia si
gnafaciei sunt, p̄a seboratum q̄a
in membris facie. Est magna uirtus.
Nam res similis; & dicitur in prin-
cipio rei est de maioribus rebus in
signando; ut inquit galienus primo
pronosticorum cōmēto octauo au-
thoritate yocratis. Tum etiam
quia per dispositionem faciei cogno-
scet medicus sepe uigorem; & mor-
tificationem cadoris naturalis ma-
nantis ex corde. Brachium sibi
porrigi precipiat quod debet sua si-
nistra manu sustinere; uel posita-
tum super lectum ponere; & quat-
tuor digitis māus dextre cum silen-
tio pulsum inquirere etiam utrius-
q; brachii; & omnes differentias eius
notare usq; ad centesimā; uel circa
pulsationem pulsus semper tangen-
do expectans; & tanto tempore tan-
gere siue usq; ad centum ut quidam
dicunt; siue usq; ad .xx. ut alii; siue us-
q; ad duodecim ut aliqui alii quous-
q; discernat medicus an pulsus sit
equalis; aut inequalis; ordinatus; an
inordinatus; & an intersectus in me-
dio cadens quas differentias nō po-
terit aliquādo cognoscere; nisi post
plures; & plures percussiones. Est
autem bona cautela diutius aliquā-
do morari in tēgendo esto etiam q̄
paucioribus pulsationibus possēt
pulsū discernere; ut ab infirmo; &
astantibus attentiori; diligentior &
gratiosior babeatur. interea tamen
caute consideret habitu; & faciem pa-
tientis; faciem & caput; & post eo-
rum pulsum contangat pectus;
& ypochondria; & regionem nutriti-
uorum & membrorum. Videbit

quoq; linguam; & dentes; & ut qui-
dam dicunt; quod tamen ego nō fa-
cio; odoret oris halitum in infirmo
n. accuratior iudicabitur sic enim
& galienus fecit cū glaucone rome
ad tutiam medici egoratis ut libro
interiorum capitulo septimo. Om-
nibus autem presentibus infirmo
etiam audiēte iudicet de multa pul-
sus bonitate; dicens; urinam tamen
uidebo; quia maxime his duobus
pulsu uidelicet; & urina intelligitur
genus febrile; & origo cause tem-
porum; ratio uitam; & mortis; prosc-
sicut inq̄t galienus de febribus ad
glauconem. Et surgens in absen-
tia egorantis urinam uideat in qua
per cōuenientem moram obserua-
ta debita cautela circum tenente
urinam; consideret que in eo sunt
consideranda. Caueat tamen; ne
in presentia egorantis hoc fiat non
enim debet medicus coram infir-
mo solus; uel cum aliis aliquid tra-
ctare de pulsū; uel urina; stant enim
egroti auribus attentis; ut audiant
quid loquatur medicus. Et ad
infimum de uero reuerfus. firmam
ei promittat salutem; & non que-
reatur etiam mendacis uri. sunt. n.
hoc officiosa mendacia; & salutem
ei promittat. pollicitus enim diues
quilibet eē potest iuxta illud; promit-
tunt medici; tractant sabellia sa-
bri. Omnia tamen ad curam eius
necessaria fideliter ordinabit hor-
tando tamē ipsum ut se ipsum que
opportet prebeat facientem susci-
piendo que parauit plurimum
confidentem; sic faciendo nō solū
certas; sed et uelox subsequet sanitas.

Capitulū de cautela i interrogādo.

Rit autē medicus opportu-
e nis nihil omittens ut ho-
nori:& glorie sue consulat
post signorum igitur uisio-
nē uidelicet urinam:egestionē:sudo-
rē:omniū:sputum:malis existētibus
ut cuncta bene examinet :pquirens
etiā per interrogatiōnē.Audiens ab
infirmitate:& ab astantibus omnia que
pōt: inuestigans de omnibus muta-
tionibus egro superuenientibus: &
que superuenērūt: & ita i posterum
q̄ superuenient in processu uite nō
solum magnis: sed etiā quātūcumq;
p̄uis: ut certior factus de deceptione:
& fallacijs quascūq; euitet. Galie-
nus in libro p̄tonosticorum dicens
necessarium esse medico interroga-
re causarū genera eos qui laborant:
& de oībus que cōtigerūt: & de eorū
unoquoq; ne sicut se medicus decipi
ab infirmis nō detegētibus omni-
sariam morbi causas: & sinthoma-
ta ut nō derelinquātur incurati. Et
primo ad glauconē medici ingredien-
tes ad infirmū primū enim a maxi-
mis cōtemplati oportet ea que sūt
secū dū egrum: dein de uere ab alijs.

Nihil enim quan tū possibile est ēt
minimū obmittentes. & damasce-
nus in afforismis. oportet de omni-
bus egrum unde egritudo nasci so-
leat inquiri tam in exterioribus: q̄ i
interioribus: neq; te egrum per om-
nia interrogare pudeat. Et me sue si-
militer: non te pudeat egrum super
omnia interrogare & hoc ut melius
& facilius super noticiam rei ueni-
asticiuti & recte innotuit Boetius
p̄o de cōsolatiōe si operā medicātis

expectas oportet ut ualms tuū de-
tegas. Cum igitur de nouo uoca-
tur medicus ad curam patiētis que-
rat nunquā aliquid illi factum fue-
rit:& que remedia:& nunqđ nocue-
rint:& tunc dicat se ea nō laudare.

Si uero iuuerint nō laudet: ut sub-
tilior uideatur ultra uulgares. Tria
autem maxime petet medicus au-
ditore galieno secundo de interiori-
bus. s. locū. i. mēbrę in quo ē egritu-
do: passiōnē & sinthomata: & hęc
cā i noticiā illorū ueniens: etiam si
fieri potest cum noticiā oīam sen-
suum exteriorum: quod ubi fieri nō
possit laborādū est cum sensibus in-
terioribus:& demum ratiōe si opus
fuerit tamen a patiente habita per-
quirens ab eo de eius dispositione:
uel etiam ab accidētibus quid patia-
tur interrogans. Considerans im-
primis: preterita ipsa dearticulatę p-
grat interrogans quo tempore: quo
ta die ac hora patiens egrotauerit.

Et si aliquando amplius consue-
uit egrotare: uel non:& qua egritu-
dine & si aliqua sue egritudinis cau-
sa precesserit primitiua:& quo regi-
mine usus fuerit preterito nedum
unius anni: sed plurium. Quo au-
tem ad sinthomata seu accidentia
perquirat medicus de accidentibus
animatorum membrorum: utrum
uidelicet doxorem capitis patiatur:
aut uigilias superfluas: uel in somnei-
tates aut somnū modum exceden-
tem:& de similibus :& de acciden-
tibus membrorum spiritalium nū-
qd an elitum anxiūm: an circa pe-
ctus incendium: suspiria: tremo-
rem cordis:& consimilia. De ac-

eidentibus uero nutrimentoꝝ nun-
quid prostratione appetitus habuerit
in sitim uel famem. Si cibum uel
potum retinuerit; uel retinuerit aut
retentum reiecerit. Si assumptio
cibo grauetur uel ne. Si fluxum uen-
tris & euacuationes alias urine; seu
fudoris menstruum; uel emoroidarum;
uel alias quales oportet habuerit
uel ne. Ex his enim preteritis per
inquisitionem inuentis; & presentibus;
scilicet urine; egestione; & aliis
existentibus mutatis & qualitate
mutata; de quibus supra dictum
est per sensum perceptis mirummodo
medicus in operatione sua fortunabit;
ideo ut ex his cognitis poterit
medicus de passibus; causa & loco
sumere notitiam; quam dum patienti
nunciauerit admirabile medicum
iudicabit; & per consequens in
manibus illius confidenter se committet.
Exemplo galieni in libro de interioribus
capitulo septimo in cura medici
egrotantis: Quomodo glauco ad
ipsum accedens Rome ibi. His
omnibus sensu & ratione diiudicatis;
& mente discussis erit medici officium
ut ab infirmo separatus con-
sanguineos & alios egrotantis; uel
quoscumque presentes seorsum uocari
sua beat; & patientis egritudine ma-
nifestare; imminens uel non imminens
periculum detegere; Sit tamen talis
sermo eius; potius ut eos non aggra-
uet postremo remedium adhibere.

Capitulum de cautela in pronosticando.

Exit Galienus libro pronosticationum: Non circumambulo predicans meas pronosticationes; & curas me magis medici odiant me diuinato-rem & magum uocantes; & alia milia contra me promulgantes. propter quod inter medicorum sapientes conuenit medicum oportere esse sagacem; & astutum; ino precipitem; nec festinum in futurorum pronosticatione. Preuidebit itaque medicus ante pronosticationem omnium preuisores examine dicentis ypoctarisi; primo pronosticorum; de melioribus rebus est ut medicus utatur preuisione; id est pronosticatione. Et Galienus primo de ceticis: Non est medicus qui meditetur ratione nisi prius iudicauerit ratione. & iudicare non poterit nisi rem ratione cognoscat. Erat ergo medicus nihil saltem in prima uisitatione de futuris dispositionibus patientis pronosticans; precipue tamen de salute uel morte; de quibus profecto iudicium certum haberi non potest nisi pluribus conditionibus prenotatis. Ex pestabit igitur futura signa sublequentia in patiente; ut illorum naturam atque uirtutem considerans omnia adinuicem comparans sue pronosticationis iudicium quo melius fieri poterit consistetur; & precipue cognitis uirtutis & morbi dispositionibus; & ad inuicem comparatis. Si bona signa preualuerint pronosticet de salute. Si uero contra de perditione semper tamen pronosticandos; & in sermone sit medicus dubi-

us. Dixit enim Auicenna secunda
quarti: Quā apparuerint signa ma-
la timorosa premitimus sermonē i
perditione inde ad plurimum con-
tingentem. Nam quis aliquid mi-
rabiliter sanatur absq̄ spe. Et iō
Galienus sexto afforismorum dixit
Oportet medicum studiosum esse
ut nō aliquid absolute predicet, nā
morborum & precipue acutorum
non omnino certe sunt pronuncia-
tiones salutis: aut mortis: licet neq̄
cronicorum saltem quo ad eorum
initia: quod p̄pter nature diuersi-
tates cūenit in ordinationem. Cū
enim monstruositates interdum oc-
currant i egritudinibus ueluti i na-
turis: aut habet Aueroys septio Col-
liget. Erunt sapientis medici: sicuti
& astrologi iudicia in pronosticādo
cōditōibus alligata cōtinue: q̄si mul-
tiplici intellectu: ueluti que sp̄ritu-
um pronunciations prestant: ut di-
catur exempli gratia morbo morta-
li exsistente. Ita solet in talibus cali-
bus contingere: & raro aliter cōtin-
gere solet secundum naturam: nisi
alia emergant synthomata: non ta-
men necessario. Vel aliter dicat
certe mihi uidetur: q̄ si consit que
apparent: & aliud nō n̄ superueniari
quod puto nō superuenire: hic mo-
rietur. Obseruare enim hanc pronos-
ticationis diligentem cautelam do-
cet nos Galienus secundo interio-
rum dicens: Semper secundum to-
tam uitam meam n̄cipsum ab au-
daci confessione abstinuit: & medi-
cis usq̄ ad senectutē: nonq̄ usq̄ ho-
die erubui secūda causā uel pronostica

tionē ut alii gloriosissimi medicoge
Vtrebas. n. galic. c. i. celo. s. can. d. b. u. l.
eius determinā. t. u. s. p̄nūciationē
p̄fecte uocis. u. s. cōditionaris: & qua-
li duplicibus: ut appet. li. interiorum.
Eualuros it̄ cū necessitate cōditōia
ta dca. p̄nūciabit medicus sic dicit: si
iudico ip̄m eualurū a morbo: si me-
dicū diligentē habuerit: si ēt patiens
ipse fuerit obediēs: & mistros habu-
erit idoneos. Et si p̄parata fuerit: ut
debet extr̄ seca necessaria: & nisi ali-
quid sup̄uenit qd̄ tamē nunc non
appet. Quod si medicus astringat
absoluto loq̄ debere sermōe: ut ple-
rūq̄ sit: nūc i egritudo ex toto suo
genere sit salubris: ut effimera uera
& principiū ethice: aut mortalis: ut
p̄sista: ut ethice sp̄i. Et similes di-
cant sapientes: Effundat medicus ser-
monē suū ap̄te salutē uel mortē de-
cis p̄dicens: & p̄cipue de determinatio-
ne egritudinis certissimis appentibus
signis. Si tamē cōtingeret egritudi-
nis p̄cessum ad bonū uel ad malum
medico dubium eēt: ut plurimū sit
quādo signa mortalia in uirtute cō-
paria fuerint salubribus: & e conuer-
so bōa cautela ē petētibus nō respō-
dere: Sed q̄busdā uerbis interiectis:
a b eis discedere: aut eisdē a propo-
sito diuertere trāsire: n̄do eos i sermo-
ne ad aliā materiā. q̄ si magis astringat
ur ad pronuncian dūdicat medi-
cus ut petitiōi illorū ita instantiū sa-
tisfaciat. Ego exspecto futura quedā
ut mortū in tali die aut tale accidēs
uel aliquod huiusmodi. Nō enim
debet medicus ad interrogata subi-
to respōdere: sed prius sup̄ interro-

gata cogitet. Ait. n. Damasc. Si inter rogarus semp uacilliter respōdes dubitādū esse. Silere est tutius est & factis existit laudabile in uero & aures ut aiūt proverbio porrigere mercatoribus. Nam melius ē silere q̄ male loq̄: siue q̄ q̄ tu erres: ut galieno ascribitur secūdo meracristos. secūdo capitulo: Qui enim tacet: in hoc uno peccat q̄ tacet secūdū eū q̄ loquit̄ in multis errare contingit. Et oīo si egritudo nō fuerit de nūero oīo salubritū: neq̄ mortalitū: sed ut aiūt: su spectōla faciētia medicū i iudicio trubare tutius ē & ut dicat̄ honorabilius egritudinē periculosa ponere & calūm aggrauasimo & piculū mortis uēture patiētis p̄nūciare: dato ē q̄ egritudo talis de suspectosis efflet debilis: ut flegmatica cōtinua a pauca materia nō maligna d̄pēdēs: quoniam si patiēs errore sui uel abstītia: uel extrinsecoge diminutiōe: uel aliquo tali casu cōsimili ad malum cōuertet̄: ex ea licite medicus excusabitur: Neq̄ erit de eo suspitio apud aīcos & affines patiētis excusabitur & dicet̄ medicū a principio ēt sic uidisse & iudicasse. Si uero ex ea patiēns saluabit̄: uulgo dicet̄ medicū ipm̄ p̄itus liberasse & a patiēte sanitati restituro laudē maiorē & aplius firmum medicus cōsequet̄. Et ut sic ad unū dicerē: medicū ē suspectas egritudines aggrauare: debiles uero eorum in dubio ponet̄. In hoc tamē modus adit. Sic enim se habēs medicus: neq̄ erubescet̄: neq̄ d̄ictorum suorū cum penitebit. Nō p̄sumet medicus i egritudibus alicuius mo-

menti corā patiente: siue literatus fuerit siue nō uerbū aliquod p̄ferre immo nec gestu ostendere a liq̄ unde possit eger suspitionē sumer̄: aut de sua salute diffidere. Et si ipse medicus & etiam infirmus de salute de sperent: propter quod sermones pronostici medicorum saltem ad malū per se nō terminātur ad patientem: sed ad amicos uel ad alios. Cūq̄ medicus non habet de patiente eēt tam pronosticationem non respondeat a se petentibus: sed uerbis quibusdam interiectis discedat: & patientibus neq̄ iudicet d̄ natura egritudinis: de ea suspicetur: propter aliqua signa apparentia: immo taceat: & statuat dietam particularem i eena uel p̄richo: cū remedio uniuersali: & iterim cogitet: & ite q̄ uisitet infirmū & morbo certe cognito cedit dietā uniuersalē & f̄ media sp̄alia ut uideat artificialius opari i aliquo morbo salubri: licet accidētia fortia non uideant̄: si p̄t ut a medicis aliquo remedio nō noto: neq̄ nomē illius remedii uulgo dicatur gr̄a exempli icra. Si i egro appuerit signa mortis: & medicus p̄cipiat aliq̄d signum bonū nō mutet̄: appoito: nisi illd̄ p̄miserit. p̄nūciaturus medicus mortē infirmi id faciat simulata mēstria: uultu d̄c̄ssos & uoce sublata. id tamē necessariū eē nō dicat ne deo droga re uideat̄: nisi essent mortis signa apparentia: tūc d̄cedū ē salutē ipsius nutu diuino cōrigere: siue miraculo se: neq̄ postq̄ iudicium deposuerit de morte medicus id reiterare uelit: nisi scitent̄ q̄ sunt eius. Quod si re-

terabit uidebitur quasi ut de hoc le-
terur tanquā ex suo pronostico glo-
riam habiturus. Plurimi uana
gloriosi medicorum cum prodixe-
runt perniciem predicantes inhiant
cuius mortem; neq; forsitan necessa-
ria saluti ministrātes ut aliquos scit au-
ditū uana gloria sue pronuntiatio-
nis deductos iam euasuros medici-
nis mortificasse donatis. Similiter &
astantes illi deuiant famulari: ut ait
Conciliator. De salute autem iu-
diciū depositurus medicus sermo-
nem amplificet: & letum se ostēdat:
nunquam uero sic de morte. Nō
presumat medicus alicui patienti in
sua limitatā tempus salutem pro-
mittere sed fideliter se operaturum
iuxta doctrinam sapientum. Quā-
tum autem ad remedia exhibenda
post pronosticationem datam cau-
te incedat medicus ad actum cura-
tium. Dietam itaq; & regimen
egritudini proportionatum i sex re-
bus non naturalibus primo ordinā-
dis ātequam ad medicinale regimē
descendat. Precipit enim ypocra-
tes ut ait haliabas: Medele infirmo-
rum per cibos & medicamina regi-
mini medicū operā dare debere. Le-
ctū ipsius i quo ffidet patiens quā-
dam disponat: & in pluribus locis
egritudinum redolētē. Cum i noua
tione aeris mane & uespere per aper-
tionem fenestrarū & hostiū: nisi fue-
rit de egritudinibus hoc prohiben-
tibus. Sic ut in pluribus mediocri-
luminis. Dixit enim galienus ad
glauconem libro de scribis: Lucidus
& calidus locus relaxat corpus,

Frigidus & obscurus constringit.
Mediocriter autē: uis temperatus
mulcet & temperat. Precipiat pa-
tiētē situari in lecto firmo nō uacillā-
ti. Excrementa uel fricationes ut de-
cet secundum exigentiam & uirtu-
tis tenorem egritudine id poscente.

Similiter & quietem somni & uigi-
lie quantitatem conuenientem me-
riendo precipere: & euacuationes de-
bitas ordinare. Ipse tamen medi-
cus clysteria non imponat: ut fecit
amicus ille in cura cuiusdam aciliet
dolore uentris laborantis qui existi-
mans dolorem illum esse colicum:
ei iposuisse clyster: que post imposi-
tum clystere: quia febris erat am-
ico illo id nesciēte ancilla peperit in-
fantem. Et huius generis sunt ab-
sterisio sordū ab ore infirmi & pur-
gatio mucositarum ex naribus &
gurgure & gargarismatibus. Fieri
inde liberior transitus aeris: & si bi-
sapor melior: quibus locis non expur-
gatis remanentibus sordibus infici-
tur aer. Et accidentium anime ea-
que ad pellendam infirmitatem cō-
gruant. Precipiat medicus ex ci-
bis uero & potibus congruis in quā-
titate & qualitate debito tempore
& ordine patienti offerendis eligat
quod magis salutare est. Quod si
aliquando cibus talis uel potus pa-
rum malus fuerit: infirmi tamen ap-
petui plurimum conformis non est
patienti totaliter denegandus. Ait
enim ypocrates secūda particula as-
sorisimo: uim parum deterior cibus
& potus delectabilia uero meliori-
busq; in i delectabilibus magis appe-

tenda sunt. In hoc tamé modus nō
absit nec omni prohibédo nimi-
um rigorosus & leuissimū indulgen-
do autem ex toto nihil in licentio-
sus notetur. Expedi autem pluri-
mum medico insistere in ordināda
dieta etiam hoc cum mulieribus in
cibo & potu cibaria alterando uinū
limphando: aquam coctā uel aliter
preparatam ordinando & alia huius
modi dietam usq; ad minuta dispo-
nendo: gustando: odorando: immo
& aliquando prelibādo & ponderā-
do seu mensurando quecumq; sunt
exhibēda. Sic enim accuratior me-
dicus iudicabitur: uitabitq; negligē-
tie uel inaduertētie notam. Ita tamé
in singulis his & consimilibus me-
dicus modum obseruetur tamé sal-
uo eius honore nō fungatur mulie-
rum neq; astantium officio: Sic enī
uilenderet seipsum. Erīt medi-
cus magis sollicitus de dieta q̄ de po-
tione aut cīrurgia. Vnde Damasco-
nus: Si dieta curare potiris prosperā
inuēies: propter quod Galie. primo
regiminum acutorum dixit: q̄ me-
dicus debet habere duos oculos. De
xtrū attēnū ad uirtutē: dieta. sc̄ con-
seruandam. & sinistrum ad egritudi-
nem depellēdā & fugiēdam per po-
tionem & cīrurgiam. In singulis
uisitacionibus studeat medicus ali-
quid noui facere uel ordiāre uel mu-
tare: subtrahere uel addere: ne fru-
stra uideatur omni uice uisitasse.
Ad usum tamen medicinarū: si de-
uenire opus fuerit: uratur medicus
mitionibus & nature magis familia-
ribus. Erīt igitur in usu eius medi-

cina potius cibalisq; ueta& pura me-
dicina. Nam blandiri corporibus hu-
manis patientibus magis prestat: &
hoc si cum blanditiua sola morbus
depelli possit. Paret itaq; medicinas
iocundiores & sapidiores. Vnde da-
mascenus in Afforismis: Medicina
que temperamento uicina est odo-
riferā. Si secundum eam cibus fieri
possit optimum esset medicinarum
uirtute tamen integra seruata: ut in-
quit galienus: Et in hoc bona caute
la obseruetur: ut cū brodio aliquan-
do exhibeatur: ut māna & aliqua cō-
similia. Laudauit enim Damasco-
nus in Afforismis suis quierem sup-
potionem: id est dimissionem medi-
cine. Vnde Galienus octauo meli-
mir dixit: Cibi apd ea que innum-
randa est membra familiaritatem se-
cundum bonam substantiam hēnt:
quod est maximum. In curis passi-
ōnum que fiunt secundum discrasia
am optime enī operantur ea que
cū hoc q̄ sanant discrasiam possunt
nutrire. Ad puras uero medicinas
cōuersus medicus: si opus fuerit eas
potius paulatim q̄ subito prestat ap-
proximata: & extēnus magis q̄ inte-
rius: hoc tamen faciēdo: prout sanā
de dispositionis requirit necessitas.

Solutiuas medicinas quoad fieri
potest deuitet: earum usum discerat
q̄ si eis uti oportuerit expediat ut eas
cognoscat medicus quas ordinat ut
non ordinet pro salute leniter.

Cauere quoq; debet ne in substantia
earum sint sophisticate: aliter falsifi-
cate: ne sint in earum dosi uarietate
ac sint corrupte: aut nimia uelusta-

te consumpte spiritum non habentes: eas quoque uel consolatas; uel ad eorum consolationem protinus intendat. Caueat medicus usum medicinarum opijatarum: ut possibile est: & cum eis idigerit eisdem refractis; & potius exterius quam interius; & per iscrius magis quam superius approximatis ut precipit mesur in sua consolatione medicinarum. In cura egritudinis non datis inducias: ut doloris intestini colici uel squinantic: expedit medico promptum esse & solertem & copiosum in exhibendis remediis gradatim unum post aliud sine intermissione administrando, plurimum enim laudandus est medicus copiosus in remediis presentaneis. Expedit tamen medico ut cautus sit secundum discursum temporum distinguat antiquorum canones: quoniam natura humana & osium inferiorum permixta: & imbecillior facta; continuoque labitur in defectum: ut denotat staturae minoratio; corporum robur; operonum perfectio; omnia diminuta & uite abbreviatio. Facit autem ad hoc non parum prauium & inordinatum uuentium his temporibus regimen. Genus, n. humanum: teste Galieno in de regimine sanitatis in gulositate lapsium; in incontinentiamque precipitatum; de curato factum est discretum: propter quod semel eius est tale & quod ex tali semine nascitur: inde generat discretum modicum adhuc uiuens: quo fit: ut imbecilli nature humane iam facite multa que olim fuerunt remedia potentia uel salubria hodie uel sunt mortalia uel debilia uel inutilia. Testis est mihi Serapio primo breuiarii dices

elleborum nigri qui securior est albus nunc esse diuidendum: & elleborus albus tempore Mesue erat intolerabilis: sicut uelut perniciosum propter debilitatem naturam. Recte ergo dicitur medicis nostri temporis quos mundi labor agitat antiquorum dogmate secundum tempora distinguere; & effectum nature omni intentione liberare. Expedit medicum recte considerare patientium diuersorum naturas diuersas: ut caute procedat. Unde Galienus super ultimo Epidimiorum ypocratis ait quosdam tales esse qui de lectationibus se & eorum desideriis continent: & alii e conuerso bene se ab illis continent. Terrebis igitur medicus & ex officio suo trepidabit patientem inordinatum & incontinentem: sibi quoque efficacia predicans que inde possunt sibi accidere incerta ex incontinentia. & si persistat incontinens aliquam uulnere descendendum est illius desideriis. Dixit Galienus sexto metemir qui regulari utitur metado. & cum hoc cognoscit simplicium pharmacorum uires: nunquam carebit auxiliis: siue moretur in agro: siue sit in itinere farmaciis carens: sicut existimatus scribit: quod curauit se cum rubi succo: in non presente in illo loco alio farmaco. Si acciderit patientem nolle uti remedio sibi administrato: ut aqua sumacique conserit in dysenteria & fluxu uentris: coloranda est ad similitudinem uini: & dicitur esse uinum limpharum. Similiter de uino granatorum: idicendo patienti quod uinum uentris: sed paucesere. Caueat medicus approximate fomentatio-

nes infrigidates uel ebrietas circa ali
quod mensurae tpe uis: neq; tpe sudoris
uidelicet in declinatione paroxysmi
plurium febrium. Ex parte medicor;
si post exhibitam sarmam solutiū
nō sequantur solutio in alia
tes uel malum regimē infirmā: ut q;
dormierit uel nō dormierit super al
sumptū sarmacū: uel q; exposuerit
se acri uel uento: aut q; iratus & cete
ra similia. Non debet medicus cui
cunq; dolori leui contingenti in fe
bribus exhibere modicā nisi excesserit.
Si egrotantē in piculo uite de
reliq; medicus nō fuerit ad eū ne
forte obiēs senescit obuiet fūeri uel
exegis illius: sed mittat scūlus uel
nuncius ut inquirat de statu illius.

Et bona cautela estur si uespere
illum uisitaueris: & dereliqueris il
lum ualde aggravatum ita ut dubi
tes de eius morte in nocte dicas si
lis de domo illius: ut bene tempesi
ue significet tibi de statu illius: si
mane ueneris nuncius iam inuote
fect tibi de conditionibus patiētis.

Si nō ueniet iam coniecturari po
teris de eius morte. Fugiat medi
cus quantum possibile est moritu
ros neq; ualde propinquis morti ali
quid operetur in se si moriatur cito:
dicatur se illum interfecisse neq; sit
prensus dum homo moritur.

De spali cautela circa aliquos mor
bos: & corpora. Rubrica.

Xpedit medico eorum cor
e porum curam reuere ex
quorum cura facile potest
incurrere infamiam: sicut
pcepit fuit infantes: pognates: &

oculorum egritudines. Laborati
bus preterea lapillo nullum excidat
sed ex parte eius artis hoc negociū
permittat medicus: ut pcepit ypo
crates in suo iureiurando. Cautel
igitur medicus dum pregnantes cu
rat si cōtingat eas curare ne pregnā
ti exhibeat medicinam nisi quā qui
sunt de familia eius preparat: uel sal
tem bene noscant: sicut ius pulli mā
nā: & talia leuia. Quod si ad for
tiora deueniendum iurificuti etiā ad
floborhomiā cauat ne solus talem
provinciam aggrediatur: sed sociū
habeat: ne solus imputeret de ab
orsū: si contingerit. Sit memor si
ad prouocationem abortus aliquo
speciali casu ducitur minus malum
esse in principio impregnationis: q;
ultra procedentia: quia non est tante
perfectio. Obseruet precepta
ypocratis in iureiurādo. Nullius ro
gatu mortifera uenenum alicui det
medicus: neq; id cuiq; consulat neq;
assignet: neq; qd significet: neq; de
eo loquatur: neq; pregnantī mulieri
ad interficiendū fetum potionē por
rigat: neq; cōsulat: imo protinus de
neget: neq; quale aut qd sit cuiq; cō
memoret: & petentē compiat & re
phendat. Quod si reprehensio nō
proderit cōtra tales proteruo uultu
omnifaria est insurgendū. Ad me
dicā corpore neutroq; ut nūc nō sta
tim appropiet medicus solutiū for
tia: ut pullu. cochias: uel aliud hōdi
ca multi taliū: & multoties euadit
p sola dictā: & passio p cōstitutionē
aeris sequētib; diebus ex se rece
dit nullo adhibito medicamento.

De mercede medici accipiēda.

licet intentio medici non debeat esse in medōdo ad

I pecuniam: sed a deo retribu-

tionem & meritum expectare: auctore Halibate: Attamē quia expedit medico quoad fieri potest celerius: ut eger cuius cura salutis sibi commissa est sanitati pristinae restituatur: precipiente yprocrate in suo iurciurando: medicum nemini egritudinem dilaturum. Egritudines enim cum prolongantur nō relinquunt medicum omnino immunem ab infamia saltem apud uulgares. Inter ea autem que opitulanc ueloci salutis est ut patientem: & qui sui sunt pro uiribus alliciat & obliget: ut mādatis suis obediant. Ideo studium medici sit: & q̄ nō sit postponendum ut a patiente suo decenter satisfiat. Sic enim medicus maioris apud illum efficietur auctoritatis: illum excellentiorem iudicabit: ipsum sibi ad humanā cōmunicat politiam: illi omnes obtemperat conantur: ne amittantur expense: sicq̄ demum citius sanatur: iuxta illud: empta solet care multis medicina iuuate. Si data sit gratis nihil confert utilitatis. Triplex autem est modus se habendi patientis ad medicū. Vnus quo patientis dicitur diuinus: respectu medici: & hoc quando infirmus uehementi lāgore cruciatus medicum deprecatur de restituēda corporis sanitate. Dyabolicus uero: dum sanitate iam adepta medico ut decet non satisfacit: sibi negligit me-

dico obuians: illum fugit ueluti diabolicis uestigiis cōtinuatum: sed hu manus: si parientis sanatur: & post adepta sanitate: tunc medico iuxta merita satisfaciū: illum sibi reputās dominum & amicum. mercedem igit condignam sine intermissione recipiat medicus. Neq̄ unq̄ sit oblati negator: nisi fortasse sibi quid prius intulerit tantū: & maxime cum minor aut mediocris fuerit medicus: Dignus est enim mercenarius mercede sua. Meminerit medicus artem medicinalem: & precipue curatiuam marti a scribi oibus fere planetis odiosioris iremuneratiōis ob iurgio: & omnis iniquitatis datoris: propter quod expetit medici negocium ne decipiat: primitus firmare nisi patiens magnificus fuerit: & curialis: uel fuerit tibi affinitate cōiunctus: aut pauper: ex hoc enim centuplum accipies. Ex alio lex affinitatis suadet. Pauperes uero & egeni non sunt opprimendi neque deferēdi intuitu saltem pietatis: cum inde confurgat medici laudabilis fama. Quod enim habundanter medicus accepit pauperibus uelit amore bonitatis Saluatoris nostri impartiri. Ab aliis uero accipiat: omni tamen cum modestia q̄ ut uolens uelit: & quasi ueluti non aduertens animaduertat: & quasi renuens libenti animo manuum cum dexteritate porrigendo recipiat: ne de nimia siti & auiditate noceatur. Nec profecto ē nostratum iter ceteras miseras dura conditio: ut patientibus uideat nihil nisi in eorū uisitatiōibus impē-

deire ppter quod obsequia medico-
rum inuitur. Et ad multū. Nisi
ergo medicus p̄cipua recipiat labor
eius uertet in dānum. Sed cū labor
ē in dāno mortalis cōsistit egestas
& qui emit rem caret: & ea uult do-
nare disponat se mendicare. Memi-
nerit quoq; medicus q; sine bōis ex-
terioribus quorū fortuna est domi-
na non contingit eē hoīem felicem
neq; ab eius memoria excedat pre-
ceptum antiquum. Dū dolet infir-
mus medicus sit pignore firmus: ex
pers langoris nō ē mēor huius amo-
ris. Et iterum dū morbus fortis est
medico promittitur.

Licet autem hec obseruāda sint in
mercedem accipiēdo: in petendo
tamē eam caute procedat medicus:
ne ut aiunt: in fractiōe panis digno
scatur. plerūq; enim medici ita mo-
dum excedunt in petendo ut ars no-
stra uilescat: imo & aliquādo pro fo-
ro: & in iudicio litigādo statuunt p-
cessus ordinarios. aut q; profecto ui-
tuperandi sunt: in oī enim negotio
cauendum est ut nequit nimis. Si
ergo contingat paciētes p̄iodo fle-
gmatis i dādo p̄iodicare: motu scili-
cet quotidiano: aut motu colere de
secundo in secundū: serat medicus
equo animo: Sic enim non tolerabi-
lis est his nostris inctuosis tempori-
bus conditio. Si autem contingat
ut plurimum sit patientem in dā-
do ad p̄yodū melancolie de quar-
to in quartum p̄yodicare bōa cau-
tela est ut medicus aliquam de: diu-
nis uisitationibus negligat: maruri-
nam uidelicet: aut uel p̄tinam. Sic

enim notum fiet patienti uolētī in-
telligere cām. Et stimula bitur: ut se
quenti uisitatione medico satisfaci-
at: & oīo quantū est possibile: inter-
rumpendi sunt motus quartani: ign-
tani & sextani: & qui in amplius p-
tendunt: seu iuuiles medico & oīo
perniciōsi. Quod si surdū se pre-
beat paciēns: hac cautela ad aliū de-
ueniendū est: ut astantem fidū uel
apotecarium. uel alium in quo cōsi-
det medicus mōeat ueluti ex se: uel
patientem uel affines aut aīcos mō-
neat ut medici memores sint: si se-
stinam salutem patientis exoptent.

Capitulum quintum.

De modo se habendi medici er-
ga p̄cētes: & p̄rio erga infirmo astātes

Xpedit medico cū familia-
ribus domus paciētis uer-
e ba nō multiplicare nisi ea
tātū que ad infirmū curam
pertinet: sed p̄ministrōs idoneos cō-
scios exequendo ea que ab eo ordi-
nantur: iuxta uarietate ipsorū & oc-
cursum sythomatū: & aliorū simi-
liter & que fideles & sollicitos i flo-
botomando uentōsando: & scalpē-
lando & languifugas apponēdo: & i
fricando: & ligaturis in extremis fa-
ciendo: & in oībus aliis acquisitis p-
officio astātis: neq; post hoc habeat
medicus hoc p̄ceptū: imo ad inuen-
tionem aliquorum talium: & inuen-
torum cōseruationem pro uiribus
euigiletinā etiam mediocri error
circa ea que sunt astantis potest cō-
se causa interius patientis. Et his ta-
libus uitor & procuret: ut decenti
eorum mercede accipiantur. p

tibus infirmorum suorum. Et cir-
ca eos existens talis affectus honorem
medici tutatur ipsum summis lau-
dibus extollat; & pressio sit ut fideli-
ter exequantur que per medicum or-
dinantur. Si uero ut plurimum sit: i-
ueniat affantes idiotas: utatur medi-
cus bona cautela: ut eos sibi reddat
beniuoloseorum officium laudan-
do & modum sollicitudinē: amorē
& diligentiam. Sic enim faciens cum
affantem sibi deditum ut partes eō
cernentes honorē: & utilitatem me-
dici tueatur. Si tamen arrogans eēt
aut presumptuosus: uel insolens: ni-
miua sibi ascribens: Bona cautela
medici est: ut eius insolentiam eū bo-
na modestia refrigat: cuius dicta uel
opera non omnino acceptando: sed
uel mutando: uel aliquis uolum limi-
tando: uel quomodolibet alio mo-
do uariando: ne omnia sibi ascribat
Tutius tamē est ut eum sibi alicum
faciat q̄ cum eodē altercat: nisi me-
dicus tante auctoritatis efferet ut pos-
set ipsum a passione recouere: & eius
loco alium substituere. Et omni-
no oportet medicū in omnibus eē
sageem & astutum.

De modo se habendi medici er-
ga mulieres patientis.

Iligēter aduertat medicus:
ne infamiam in honestatis

d incurrat. Erit medicus au-
ditore halyabate procul ab

omni libidine: Nec ad cuiusq̄ ea de
causa matrem aut uxorem: cetera-
ue. s. que egrotantis sunt intueatur.
Cum mulieribus igitur domus ifir-
mi uerba non multiplicet: medicus

nisi tamen que ad illius curā perti-
nent. Eis non per se tribus prebeat
consilium: quātinus cum eis al-
loquēs sibi salūter enim ludibrio
esset omnipotens: & eū damno & icu-
su iustissime uituperandus. Nihil in
secreto in domo patientis eū aliqua
muliere pertractet: nisi ipsa annoxa
fuerit cum qua de secretis mulierū
perq̄res licet. Fugiat neq̄ tactu: ne
q̄ aspectu in aliqua carura flammam
libidinis inardescere. Non utatur
igitur medicus magnis colloquiis
neq̄ consiliis: neq̄ nisi in honesto: ne
q̄ uerbis oblectum aut luxuriosis eū
uxore aut mulieribus patientis. Lu-
rauit ypocrites: & iureiuratio medi-
eos abstinxit euita: utros se oēm iuria-
riam: omnē corruptelā circa genus
turpitudinis res etiam ueneras spō-
te sua: siue muliebria corpora cura-
uerint: siue uirilia.

De modo se habendi medici er-
ga alios medicos in eadem curā si-
bi delegatos.

Il ergo contingat ut moris
est plures medicos in ea-

s dem cura constitutos esse
aut ergo post ipsam uocā-
tura: aut ipse post eos uocatur: sicq̄ ē
de more ut proborum medicorum
ordinare: & socios petere: ut fuit etiam
mos galieni. Fortasse enim in-
uenirent plures remedia saluberrima:
que non inuenit unus: iuxta illud:
Quod tu non nosti fortasse no-
uit ossellus: in quibus casibus sunt
caute obseruande. Non p̄sumas
solus curare egritudinem de qua ra-
tionabiliter mors cognoscit: sed so-

ciū vel plures parat. Societas enim non auferit prebendam; sed singulati- tas plerumque inueniam paritimo affinis & amicis patientis sūt astringat ad dandum sociū ali- as se curaturum nequaquam. Si me dico incūbit sociū petere; eligat ex eis nō inuidū; non emulū; non mali grumineq; inanis glorie questorē; sed ex eis fideliorē ieniorē aliquan- do & magis ab egro affectarū reum quo de cōsilio cōsilio fiant singu- la. Si enim post medicum uocatur unus uel plures; sicuti opulentiores quidam iustu quodam deducti plu- res conuertunt ad se medicos quod nūq; cōferat patiēti uel ne imperti- mens ē p̄posito. Et sint plebei aut pure emperici cū illo uel illis nō so- lenniter; ut moris est conferat casū patientis. Vilescit plurimum intel- lectus canonici medici; dedignatur si s̄pit; uenietq; forte is plebeius in aliquam casus notitiā; si cōsilio cū eo casum conferat; precipue si per- spicacis uerbi fuerit & boni iudicū; ut plurimū reperitur. Si uero in scientia medicinali doctrinatus fue- rit; & ei associatū in curaque ani- mo & benigno de gerendis circa in firmum conferat scōsū amoris uel garribus; immo & omnibus amicis; & affinis patientis; nisi forte eēt aliquis medicine professor eui iure & ex merito non est negandum cō- mereium uel collegium. Vnde plu- rimum dānādi sunt qui publice col- legiant. Tum quia difficile est quin uel discordia; uel iurgiū uel dissen- sus aliquis cūciat; seu oriatur inter

collegiantes nō sine tua legiū mur- muratione & medicorum contem- ptu. Tum etiā quia presentibus ex- trañis quilibet exponit se ut uidea- tur socium excellere; ut superior ap- pareat; & hoc omnia in predione anime eorum. Quod si te cū asso- ciatus; uel plures fideliter agēt; idē- tidem illi impendas. Si uero ecōuer- so; & tu idētidem illi. Par enim pari refero; quod placeat uel mordeat.

In collegiando autem obseruetur modus canonicus principis prima primi in capitulo de subiectis medi- cine ratiocinādo circa egritudines & eorum causas particulari ex; & ea- rum signa usq; ad p̄notica; & qua- liter egritudo remoueat; & cuius- cuiq; eorum rerum esse occultū su- erit; & ad illud demōstrationem as- ferre ignotum tale; siue fuerit cau- sa; siue signum diuidendo; numerā- do; & complendo. Expediit medi- co antequam socius illi uocetur in cura ip̄o sciēte de futuro socio oē dīnare quocunq; possibile est in cu- ra patientis in quacunq; forma sue ritate altero superuocato medicus uideatur in aliquo remedio defecit se. Quod si dicat publice prouo- catus medicus aliquod remediū p̄ p̄cedētē in edicium non ordinariū dicat p̄cedētē remediū illū fecisse. & quorquota dduerit in remediū supuo- catus medicus oīa dicat se admittat fecit; si uerū nō sit ne de ignorantia impu- tetur. Si uero contingat me- dicum ad curam patientis alterius medici superuocari; bona n. caute- la; & laudē digna ē petere nūq; d alius.

medicus illū uisitauerit uel nē. Et si sic aliqua de remedijs suis laudet & eum in socium querat: eumq; uocare faciat: etiā si discipulus sit: neq; dedignetur: sed decenter honoret: & cū eo scorsum de dispositionibus egrī consulat uocē submissā & facie depressā & uideatur super omnibus attentius cogitare. Quod si aliquis illū enasse cognoscat nō sit illius erroris publicus p̄pator: sed potius ipsius tacitus corrector. Si egritudo dat inducias expectat medicum: cuius ista fuit cura principalis secū conferre casum & quęcumque acta sunt & intelligere: nihilq; de fiendis approximare: nisi de cōmunicato cōsilio. Sic enim nisi malignus sit ip̄m facis tibi beniuolum. Quod si aliquod nouū remedium in mediū adducas: & dicat p̄cedens medicus illud fecisse. Respondēdū ē illi: factū fuit tale remedium eo tēpore quo non cōsulit: sed fiat iterū: quia nūc est tempus: & addat illico aliud remedium: & ita caute procedat. Quod si contingat medicum socio te inuito exhibere aliquā medicinam p̄cipue solutiua uel curam dimittas manifestata uoluntate tua prius amicis patientis: uel nō p̄mittas eam exhiberi nisi cū protestatione p̄cipue in egritudine suspecta.

Discussis autem omnibus p̄ cura patientis: & uisis signis: & collegio completo: accedant ad patientem.

Et si publice aliquid dicat socius: quod prius non dixerit: uel non oīo laudes nisi tepide: uel si laudat capere: & laudet alter eicoreā: uel ali-

quod cōsimile: ut honori ēt suo medicus cōsular. Non est malignus medicus detractor: sed dū magis & apertius detrahit: tū minus illi credit. Eius uentus detegitur: magis diffamatur: & ueluti gladiū iugulo suo apponit. Plurima laude digna est modestia in oī artificio: maxime tamē in medico: sed mixta sit astutia & sagacitati: nam non minus uirupatur nimia simplicitas: q̄ superflua duplicitas & triplicitas. & omnino non sit medicus immēor eius quod dicit Horatius. Est modus in rebus: sunt certi deniq; fines: Quos ultra citraq; nequit cōsistere rectū.

De modo se habendi medici erga discipulos auditores: si doctor legens fuerit.

Officium docentis medici est hanc artem sine macula & p̄fectione edocere: p̄cepta omnia libenter & fideliter tradere. Officium doctoris medicine est ueritatem scibiliū medicine auditoribus manifestare: que in libris auctorū sunt: bono animo dilucidare. Iniqui p̄fecto animi est sciens nolens docere: iuxta illud. Infelix qui multa sapit spernitque docere. Quęcumque experta didicit & inuenit memoratu digna ex eis reuelare. Ab erroribus se cauere: semperq; discipulos ut ab erroribus se custodiat mōet. Si p̄i theorice i legēdo scūbar ad opationem canonum speculabiliū se uertere: ea quoad fieri poterit luce clariora

reddesit nō nulli os canones practicos
interferere nō pertinenter neq; i
utiliter auditoribus p̄suadere par-
tis theorice utilitate & dignitatē
quom speculabilia maxime sint ue-
luti fundamentū conuictatorq; in
pte practica nequaq; post se habēda.

Si uero parti practice illud idē suo
modo auditores tamen hortari ut
parti curatiue immergāt casus pra-
cticos & secreta remedia secūdu exi-
gentiā egritudinū singulis lectio-
bus narrare. Partes practice utilita-
tem & gloriā quom sit ueluti finis
cōsideratorq; in theorica declarare.

Expedi tamen ita oibus suadere
& eos ad medicinā allicere ita theo-
ricā ut non totū adoloscētie t̄ps in
ea contrārit; & precipue in quorūdā
modernorū speculationibus ne i il-
lis theorice gitāre; meātris uelu-
ti in syreneos scopulos cōuenescant
non aliter ita etiā ad partē operati-
uā eos allicere; ut theoricā non ne-
gligant sine qua nec scilicet practica per-
fecte; neq; saluatur quis ab errorē in
actu operandi.

De modo se habendi medici et
ga aromatarium.

Expedi medico eligere si-
bi fidelē aromatarium & q
artem suā nouerit oī mo-
do opportune tā in simpli-
ciū cognitione q̄ in eorū per artifi-
ciū debita p̄mixtione ad antidota
componenda quocūq; modo & for-
ma illa debeāt ministrari; & in alijs
que ad artem pertinent sit instru-
ctus illiq; suadere; & p̄cipere; ut me-
dicinas eligat congruis; acq; precio

cōdecēti uendat. Prestat medico
si medicinā solutiua ordinat; uel
opiatam; ut ipse p̄sens adit & inter-
sit; ut cōuenienti qualitate; & ordi-
ne; & pondere p̄paretur iuxta medi-
ci p̄ceptum; ne error cōmittatur. Si
contingat medicū ordinare aliquā
medicinam solutiua; uel opiatā in
aliqua egritudine timorosa ad fugi-
endam insaniam possi bitem eueni-
re si forte medicina ista effrenitaret
nimū soluendo; uel opiatā nimium
stupefaceret & res succederet in finē
strū bona cautela est ut nō ordine
tota dosis; uel nulla fiat mētio in re-
ceptarijs per scripturā. Ne forte si
res male succederet uenirent amici
ad uidentū que medicina fuit ista;
& ita insaniret medicus; sed secreta
cōmittant aromatario fideli qd ac-
turus sit; & i q̄ dosi; acui p̄cipiat a me
dico; ut nemini dicat ordinationem
illā; neq; illius appareat scriptura.

De modo se habendi medici et
ga plebeios.

On est parum difficilis me-
dico hie modus uiuendū
quom oīs plebeius uulgaris
ydiota ignorās ē. On
nis aut talis ignorans est malus sem-
p̄ se indēs in cōtrarijs; caute p̄ceden-
dum est maxime medico conducto
ad curam alicuius cōmunitatis; im-
possibile est enim omnibus indul-
gere; & complacere. Vnde hāc nō
stratum ut ita dicam miseriam; & in-
felicitatem consideris galienus in li-
bro p̄noscificationū auctoritate pla-
tonis ait. Si debent compari ab in-
fātib; uel ab hominibus insipienti-

tribus medicus & cocus, cocus non in
medico id quod plus deportabit.

Expediit igitur medico ut omnibus
cassat notus bona fama & doctrina
nomini tamē familiaris ne nimia fa-
mularitate contemnatur. Si tamē
cum aliquo coniugari affinitate con-
iunctus sit, & magis illi familiaritatem
se prebeat excusatur. Non se uerus
neq; crudelis; ne propter illa deuite-
tur. Vulgo moribus & gestis & ue-
luti laudabiliter se ostendat. Si eū
uulgaribus sermonem habere con-
tingerit nullius dicta reprobet. Cum
eis nō est altercandum; sed affirmer
que cōmunitati hominum uidetur; &
laudet ueluti utilia. Omnibus af-
fabilem se reddere meminem sper-
neret omnibus benigne remedia ex-
hibere. **Quom** tempus loquen-
di datur medici; sit ille affabilis; or-
nate & pulchre cum quadā grauitate
loquens; et in parabolis aliquādo
dicunt sapientes; nō pudeat medicū
uocari parabolanū; quū euangelica
lectio doceat summum medicum
letum xpm fuisse parabolanū; id est
in parabolis loquutum. Oīs autē xpi
actio nostra est instructio, iurgia; in-
tes & partialitates; que plurimū so-
lent oriri & foueri in ciuitatibus uel
cōitatibus quouis modo fugiet cō-
mune bonum ciuitatis illius uel pa-
trie zelus; laudes uulgi nō cupiat; nā
uulgus ignobile non discernit peri-
tum ab imperito laudandum; uel cō-
mendandum a uitio perando. Hono-
res seu reuerentiā sibi exhibitas nō
spernat; propter quod si per ciuita-
tem uel alia loca publica trāsire cō-

tingat equester sallemus uel pedes
& cum reuerētia se detur; uicūq;
reddat consimile mandum se porri-
gens. Petentiis consilia medicus
condignos petentis; & maioriā pe-
titam consideret diligenter. Nam si-
petens fuerit fide dignus; neq; a ca-
su petens & de re licita petat; con-
siliū ē exhibendum. Hic tamē bo-
nam cautela seruare oportet; ut ars
magis sit in precior; Medicū tamen
ex improuilo petenti; & quasi a casu
nō illico medicus prebeat remediū
eniam si in promptu haberet reme-
dia; sed differat precipue si disposi-
tio de qua petat dat inducens; & in-
beas illi ut in crastinum deferat uri-
nā; ut uideat uelle maturius recedere.

Capitulum Sextum & ultimū.

De modo se habendi medici qu-
tum ad ea que extrinsecus sunt.

Et medicus quo ad faculta-
tem diues; uel salte nō oīo
s egenus eius locus habita-
tionis; siue domus oībus
notus; ut inueniri possit emergente
necessitate. Hospitiū tamē eius quo
ad intima secretum; paucisq; notū
non resonans nō calcatur; & in cur-
sibus dicitur conciliator. nō etiam mi-
tris & uexillis medicinaibus orga-
nis insignitū. Nō est medici quere
re festiuitates; neq; carus; neq; tripu-
dia. Non sit medicus pullator; istru-
mentorū mulcatorum. nō prostibu-
lorū uisitor. Non cōuersetur cum
pollutis & publice peccatoribus aut
infamibus aut flagitiosis hominibus; &
precipue homicidis. Nō occupetur
in rebus publicis & negotianōibus

Ex his enim ostenditur: fundamenta
medicine negliguntur: cōfidentia in
firmi de medico cōpellitur: auctori-
tas minuitur: & denique utilitas & no-
citas medicus iudicatur. Nō intro-
mittat se medicus i remedio necessā-
ria domui: p̄cipue circa uictū quoti-
dianū. uilescit. n. & a uulgo notat̄.
Nō uctariōibus occupet. nō armis.
nō in alchimia qua hoīes postremo
solum ditantur: spei uiligine: & stul-
ticia. Non agricultura. Non pō-
posus per ciuitatem scedēs & ut sit
ad unum dicere omnis medici iten-
tio: & occupatio sit circa medicina-
lia duntaxat. Dixit haliabasi uolē
tē itaq; medicum esse p̄fectū: obser-
uare oportet hec mādata: & eis in-
formari qui ducti sūt moribus: nec
contemnere oīo. Si. n. his inhe-
rit medela eius recta hominibus cō-
placens fiet: inclinabunturq; ad eū:
amabitur: honorabitur. hōesta erit
eius fama apud eos: nec nō cum his
meritis & p̄miis premiabitur apud
deum. Inquit nicolus: ad conuiui-
um inuitatus medicus si potest pri-
mum locū sibi non uendicat: neq;
ostendat se ip̄ortunum: neq; fameli-

cum. nullum cibum uiruperet. nul-
lumq; fastidiat: esto etiā q̄ uiruperā-
tus esset: sed summe laudet qualita-
tem: & quātitatem extollat. non cō-
mendet ad implendū uentris lacu-
nam: sed in cibo & potu sobrius sit.

Et si in domo patientis fuerit tūc
cum ciborum oblectationibus oc-
cupatus fuerit: non obliuiscatur pa-
tientis: sed ad infirmum mutat: &
de statu eius inq̄rat: ut nomine sui
patiēs cognoscat: q̄ medicus etiā
inter delicias sui non obliuiscatur.

Cūq; a mensa surrexerit ad infir-
mum ingrediens dicat sibi optime
paratum. Hec q̄dem sunt: que ad
medicum referri oportet: que qui
inuisolata: incorruptaq; hoc modo
pure & sancte: recteq; seruauerit: ut
bes frequentando nō uerbis solum
ueq; etiā re medicus censebitur: ui-
tateq; sua felicissime: fortunatissi-
meq; fruetur: eius nomen: & gloria
apud uniuersos homines: & natio-
nes imperpetuū celebrabitur. Trā-
gredienti autem contraria omnia
euenient. Finis.

Dico gratias Amen.

Ad ementes librum hunc.

Que cuncta tenuit: tenet hic libellus amice
Ypocras: & canonum qui sapere senex.
Hunc eme si poteris: poteris modo cūcta doceris:
Et cautelarum diceris hermogenes.
Hunc uerona quo zerbis gaudet scripsit appollo
Direxit mentem: cetera cuncta sibi.
Hunc eme qui cuncta senum: ueterumq; priore
Scire cupis: alter eris appollineus.

Dominicus berthonus.

